

17ο online μάθημα

21/5/2020

ΕΝΑΝΤΙΑΚΗ ΙΣΟΔΥΝΑΜΗ ΜΟΡΦΗ

$$Y_{ij} = \mu + \alpha_i + \epsilon_{ij}, \quad i = 1, \dots, I$$
$$j = 1, \dots, n_i$$

T_i αλληλίκι ;

μ : κοινή επίδραση στην Y όλων των επιπέδων

α_i : ατομική επίδραση στην Y του i -ού επιπέδου

Προφανώς $\mu, \alpha_1, \dots, \alpha_I$ άγνωστες παράμετροι. Πώς να βρούμε τους εκτιμητές τους;

Με τη μέθοδο ελαχίστων τετραγώνων που εκτελείται στην ελαχιστοποίηση ως προς $\mu, \alpha_1, \dots, \alpha_I$.

$$S(\mu, \alpha_1, \dots, \alpha_I) = \sum_{i=1}^I \sum_{j=1}^{n_i} (Y_{ij} - \mu - \alpha_i)^2$$

$$\begin{aligned} S(\mu, \alpha_1, \dots, \alpha_I) &= \sum_{i=1}^I \sum_{j=1}^{n_i} (Y_{ij} - (\mu + \alpha_i))^2 = \\ &= \sum_{i=1}^I \sum_{j=1}^{n_i} Y_{ij}^2 - 2 \sum_{i=1}^I \sum_{j=1}^{n_i} Y_{ij} (\mu + \alpha_i) + \sum_{i=1}^I \sum_{j=1}^{n_i} (\mu + \alpha_i)^2 = \\ &= \sum_i \sum_j Y_{ij}^2 - 2\mu \sum_i \sum_j Y_{ij} - 2 \sum_i \left[\alpha_i \sum_j Y_{ij} \right] + \\ &\quad + \sum_i \sum_j \mu^2 + 2 \sum_i \sum_j \mu \alpha_i + \sum_i \sum_j \alpha_i^2 \end{aligned}$$

Άρα

$$\begin{aligned} S(\mu, \alpha_1, \dots, \alpha_I) &= \sum_i \sum_j Y_{ij}^2 - 2\mu Y_{..} - 2 \sum_i \alpha_i Y_{i.} + N\mu^2 + 2\mu \sum_i n_i \alpha_i + \\ &\quad + \sum_i n_i \alpha_i^2 \end{aligned}$$

ή

$$\begin{aligned} S(\mu, \alpha_1, \dots, \alpha_I) &= \sum_i \sum_j Y_{ij}^2 - 2\mu Y_{..} - 2(\alpha_1 Y_{1.} + \dots + \alpha_I Y_{I.}) + N\mu^2 \\ &\quad + 2\mu (n_1 \alpha_1 + \dots + n_I \alpha_I) + (n_1 \alpha_1^2 + \dots + n_I \alpha_I^2) \end{aligned}$$

Επομένως:

$$\frac{\partial S(\mu, \alpha_1, \dots, \alpha_I)}{\partial \mu} = -2Y_{..} + 2\mu N + 2 \sum_{i=1}^I n_i \alpha_i$$

$$\text{και } \frac{\partial S}{\partial a_i} (\mu, a_1, \dots, a_I) = -2 Y_{i\cdot} + 2 \mu n_i + 2 n_i a_i$$

Επομένως προσδιορίζονται από το σύστημα των εξισώσεων:

$$Y_{\cdot\cdot} = N\mu + \sum_{i=1}^I a_i n_i \quad \text{και}$$

$$Y_{i\cdot} = n_i (\mu + a_i) \quad i = 1, \dots, I$$

ή

$$Y_{i\cdot} = n_i \mu + n_i a_i \quad i = 1, \dots, I$$

Παρατηρώ το εξής

$$\begin{cases} Y_{1\cdot} = n_1 \mu + n_1 a_1 \\ Y_{2\cdot} = n_2 \mu + n_2 a_2 \\ \vdots \\ Y_{I\cdot} = n_I \mu + n_I a_I \end{cases}$$

$$\text{Αθροίζω: } Y_{\cdot\cdot} = \mu \sum_{i=1}^I n_i + \sum_{i=1}^I n_i a_i$$

$$\text{ή } Y_{\cdot\cdot} = \mu N + \sum_{i=1}^I n_i a_i$$

Επομένως το σύστημα των κανονικών εξισώσεων δεν έχει μοναδική λύση!

Εύρεση μοναδικής λύσης; Πώς;

Υποθέτουμε υποθέσεων γνωστών ως πλευρικών συνθηκών

π.χ. $\mu = 0 \rightarrow$ πάω στο μοντέλο $Y_{ij} = \mu_i + \epsilon_{ij}$

$$\text{ή } \sum_{i=1}^I a_i n_i = 0$$

$$\text{Υπό την } 2^{\text{η}} \text{ υποθέσει ότι } \sum_{i=1}^I a_i n_i = 0$$

έχουμε ότι:

$$Y_{\cdot\cdot} = N \hat{\mu} \Rightarrow \hat{\mu} = \bar{Y}_{\cdot\cdot}$$

και τότε

$$Y_{i.} = n_i \hat{\mu} + n_i \hat{\alpha}_i \Rightarrow \frac{Y_{i.}}{n_i} - \frac{n_i \hat{\mu}}{n_i} = \hat{\alpha}_i \rightarrow$$

$$\hat{\alpha}_i = \bar{Y}_{i.} - \bar{Y}_{..}, \quad i = 1, \dots, I$$

Προσοχή: Πώς προέκυψε η πλευρική συνθήκη; θυμηθείτε

$$Y_{..} = N\mu + \sum_{i=1}^I \alpha_i n_i$$

ΠΙΝΑΚΑΣ ΑΝΑΔΙΑ

Οδική μεταβλητότητα

$$SS_{\text{tot}} = \sum_{i=1}^I \sum_{j=1}^{n_i} (Y_{ij} - \bar{Y}_{..})^2$$

αθροίσμα τετραγώνων των διαφορών κάθε παρατήρησης από το γενικό μέσο.

Επίσης είδαμε ότι:

$$Y_{ij} = \mu_i + \epsilon_{ij} \quad \begin{array}{l} i=1, \dots, I \\ j=1, \dots, n_i \end{array}$$

$$\text{με } \hat{\mu}_i = \bar{Y}_{i.}$$

Ξεκινώντας από τη σχέση:

$$Y_{ij} - \bar{Y}_{..} = Y_{ij} - \bar{Y}_{i.} + \bar{Y}_{i.} - \bar{Y}_{..}$$

θα δείξουμε ότι:

$$\sum_i \sum_j (Y_{ij} - \bar{Y}_{..})^2 = \sum_i \sum_j (Y_{ij} - \bar{Y}_{i.})^2 + \sum_i \sum_j (\bar{Y}_{i.} - \bar{Y}_{..})^2$$

Αρκεί να δούμε

$$\sum_i \sum_j (Y_{ij} - \bar{Y}_{i.})(\bar{Y}_{i.} - \bar{Y}_{..}) = 0$$

είναι

$$\sum_i \sum_j (Y_{ij} - \bar{Y}_{i.})(\bar{Y}_{i.} - \bar{Y}_{..}) = \sum_i [(\bar{Y}_{i.} - \bar{Y}_{..}) \sum_{j=1}^{n_i} (Y_{ij} - \bar{Y}_{i.})]$$

$$\text{Όμως } \sum_{j=1}^{n_i} (Y_{ij} - \bar{Y}_{i.}) = \sum_{j=1}^{n_i} Y_{ij} - n_i \bar{Y}_{i.} = \sum_{j=1}^{n_i} Y_{ij} - n_i \frac{\sum_{j=1}^{n_i} Y_{ij}}{n_i} = 0$$

που αποδεικνύει το ζητούμενο.

Άρα το SS_{tot} "διασπάζεται" σε δύο μέρη:

$$\sum_{i=1}^I \sum_{j=1}^{n_i} (Y_{ij} - \bar{Y}_{i.})^2 = \text{αθροίσμα τετραγώνων των υπολοίπων}$$

αφού $\hat{Y}_{ij} = \hat{\mu}_i = \bar{Y}_{i.}$

$$\text{Άλλαξη } \sum_{i=1}^I \sum_{j=1}^{n_i} (Y_{ij} - \bar{Y}_{i.})^2 = SS_{res}$$

Το 2^ο μέρος είναι:

$$\sum_{i=1}^I \sum_{j=1}^{n_i} (\bar{Y}_{i.} - \bar{Y}_{..})^2 \stackrel{\text{δεν υπάρχει } j}{=} \sum_{i=1}^I n_i (\bar{Y}_{i.} - \bar{Y}_{..})^2 = \text{αθροίσμα τετραγώνων αποκλίσεων δειχματικών μέσων από το γενικό δειχματικό μέσο}$$

||
 SS_{str}

$$\text{Άρα } SS_{tot} = SS_{str} + SS_{res}$$

Προφανώς πιο εύκολα στον υπολογισμό τα SS_{tot} και SS_{str}

$$\text{Άρα } SS_{res} = SS_{tot} - SS_{str}$$

ΒΑΘΜΟΙ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ

$$SS_{tot} = \sum_{i=1}^I \sum_{j=1}^{n_i} (Y_{ij} - \bar{Y}_{..})^2$$

οι β.ε είναι $N-1$

διότι $\left\{ \begin{array}{l} \text{έχει εκτιμηθεί μια παράμετρος και έχω χρησιμοποιήσει} \\ N \text{ τιμές } Y_{ij} \text{ } i=1, \dots, I, j=1, \dots, n_i \\ \text{ή ισχύει ότι } \sum_{i=1}^I \sum_{j=1}^{n_i} (Y_{ij} - \bar{Y}_{..}) = 0 \text{ άρα χρειάζονται} \\ n_1 + \dots + n_i - 1 \text{ βρέσεις} \end{array} \right.$

$$SS_{res} = \sum_{i=1}^I \sum_{j=1}^{n_i} (Y_{ij} - \bar{Y}_{i.})^2$$

οι β.ε. είναι $N-1$

Παρά δύο τρόποι έκφρασης; Ποιοι;

Ποιοι είναι οι β.ε. του SS_{tr} ;

$$\text{β.ε. } SS_{tot} = \text{β.ε. } SS_{res} + \text{β.ε. } SS_{tr}$$

$$\downarrow \qquad \qquad \downarrow \qquad \qquad \downarrow$$

$$N-1 \qquad \qquad N-I \qquad \qquad X$$

άρα $X = N-1 - N+I = I-1$

• Ορίζουμε $MS_{tr} = \frac{SS_{tr}}{\text{β.ε. } SS_{tr}} = \frac{SS_{tr}}{I-1}$

$$MS_{res} = \frac{SS_{res}}{\text{β.ε. } SS_{res}} = \frac{SS_{res}}{N-I}$$

Υπό τις υποθέσεις για τα σφάλματα αποδεικνύεται ότι:

$$E(MS_{res}) = \sigma^2$$

Επιπλέον υπό την θεώρηση του μοντέλου

$$Y_{ij} = \mu + \alpha_i + \epsilon_{ij}$$

και της πιθανικής συνθήκης

$$\sum_{i=1}^I \alpha_i n_i = 0$$

έχουμε ότι

$$E(MS_{tr}) = \sigma^2 + \frac{1}{I-1} \sum_{i=1}^I n_i \alpha_i^2$$

Έχουμε το μοντέλο $Y_{ij} = \mu + \alpha_i + \epsilon_{ij}$ $i=1, \dots, I$

$j=1, \dots, n_i$

ΠΛΕΥΡΙΚΗ ΣΥΝΘΗΚΗ $\sum_{i=1}^I \alpha_i n_i = 0$

Έλεγχος H_0

$$H_0: \alpha_1 = \alpha_2 = \dots = \alpha_I = 0$$

Είναι εννοιολογικά ίδιος με τον

$$H_0: \alpha_1 = \dots = \alpha_I$$

γιατί αν

$$\alpha_1 = \dots = \alpha_I = a$$

$$\text{Τότε } Y_{ij} = \mu + a + \varepsilon_{ij} \quad \text{ή} \quad Y_{ij} = \mu^* + \varepsilon_{ij}$$

που είναι ισοδύναμο με

$$\alpha_1 = \dots = \alpha_I = 0$$

Έχουμε δη ότι

$$E(MS_{\text{res}}) = \sigma^2$$

$$E(MS_{\text{tr}}) = \sigma^2 + \frac{1}{I-1} \sum_{i=1}^I n_i \alpha_i^2$$

Επομένως αν $\alpha_i = 0 \quad i=1, \dots, I$ ένα τεστ θα βασίζεται

στη σύγκριση των $MS_{\text{res}}, MS_{\text{tr}}$

Υπό την H_0 :

$$\frac{SS_{\text{res}}}{\sigma^2} \sim \chi_{N-1}^2$$

$$\sigma^2$$

$$\frac{SS_{\text{tr}}}{\sigma^2} \sim \chi_{I-1}^2$$

$$\sigma^2$$

ανεξαρτητές

$$\text{Άρα } F = \frac{MS_{\text{res}}}{MS_{\text{tr}}} \stackrel{H_0}{\sim} F_{N-1, I-1}$$

Περίοχη απόρριψης $F \geq F_{\alpha, N-1, I-1}$